

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky právnej veci úpadcu: **L., s.r.o.**, P.X., L.M., IČO: X., **o návrhu konkurzného veriteľa U.T., so sídlom I.E., X., L., na vydanie výťažku zo speňaženia založených vecí**, o odvolaní veriteľa č.X. proti opatreniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. septembra 2007, č. k. 51-24K 71/96-Ná-9292, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. septembra 2007, č. k. 51-24K 71/96-Ná-9292 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým opatrením zo dňa 27. septembra 2007, č. k. 51-24K 71/96-Ná-9292, súhlasil, aby správca konkurznej podstaty vydal oddelenému veriteľovi por. č.X. U.T., so sídlom L., výťažok zo speňaženia nehnuteľností úpadcu v areáli L.B., založených dňa 19.5. 1997 vkladom zmluvy o zriadení záložného práva č. 1678/1996/Z zo dňa 8.4.1997, zapísaných v súpise konkurznej podstaty pod poradovým číslom 253 a 254 vo výške 410 330.- Sk. Z odôvodnenia opatrenia vyplýva, že oddelený veriteľ č.X. požiadal súd podaním doručeným súdu 1. marca 2007 o súhlas na vydanie výťažku zo speňaženého majetku úpadcu zabezpečeného záložným právom oddelenému veriteľovi a podaním doručeným súdu 14. mája 2007 upresnil nárok tak, že žiadal o vydanie výťažku zo speňaženia vecí založených zmluvou o zriadení záložného práva č. 1678/1996/Z zo dňa 8.4.1997 uzavretou medzi FNM SR na strane záložného veriteľa a L. s.r.o. na strane záložcu, pričom postavenie oddeleného veriteľa mu v konkurze vzniklo na základe rozhodnutia incidenčného sporu č. k. 28Cbi 19/01-Km-23 zo dňa 28.6.2002. Podľa tohto rozhodnutia je veriteľ č.X.

veriteľom s právom na oddelené uspokojenie vo výške 82 252 693,- Sk. Oddelený veriteľ si predmetnú pohľadávku v konkurze prihlásil a v konkurze, okrem iného získal i právo na oddelené uspokojenie aj z nehnuteľností, ktoré tvorili areál L.B., zapísané na LV č. X., katastrálne územie L.B. Tieto nehnuteľnosti spolu s príslušenstvom sú zapísané v súpise konkurznej podstaty pod por. č. 253 a 254 (nehnuteľnosti bližšie špecifikované v rozhodnutí). Tieto nehnuteľnosti boli speňažené spolu s vecami tvoriace súbor areálu L. Areál L. bol speňažený za kúpnu cenu 620 000,- Sk. Znalecká hodnota podľa ocenenia ku dňu vyhlásenia konkurzu predstavovala za uvedený areál čiastku 2 626 860,- Sk. Znalecká hodnota založených vecí v L. predstavovala čiastku 2 567 761,- Sk. Podiel znaleckej hodnoty založeného majetku k znaleckej hodnote celého súboru areálu L. predstavuje koeficient 0,97746. Po vynásobení kúpnej ceny celého súboru speňaženého majetku areálu L. 620 000,- Sk koeficientom 0,97746 predstavuje podiel kúpnej ceny pripadajúci na založený majetok 606 025,20 Sk.

Správca konkurznej podstaty vyčíslil náklady vynaložené na správu a speňaženie založených nehnuteľností ako priame a pomerné náklady. Správca vo svojej správe vyčíslil odpočítateľné položky vo výške 93 112,- Sk. Výťažok zo speňaženia ako kladný výsledok hospodárenia so založenými vecami v priebehu konkurzu potom vypočítal ako rozdiel kúpnej ceny založených vecí 606 025,20 Sk mínus odpočítateľné položky podľa § 28 ods. 2 ZKV 93 112,- Sk, t.j. ako sumu 512 913,20 Sk.

Súd prvého stupňa vec posudzoval podľa zák. č. 328/1991 Zb. v znení platnom v čase doručenia návrhu na vyhlásenie na konkurzu na súd t. j. 14.3.1996.

Nárok podľa § 28 posudzoval v spojení s § 70d ods. 2 a § 70a ods. 3 v znení novely č. 12/1998 Z. z., v zmysle ktorého oddelenému veriteľovi patrí výťažok z predaja a podľa ods. 2 sa odpočítajú z výťažku odpočítateľné položky. Z uvedených ustanovení vyplýva, že znenie § 28 ods. 2 zákona č. 12/1998 Z. z. platí i pre toto konanie, ktoré začalo dorúčením návrhu na súd dňa 14. marca 1996 a konkurz bol vyhlásený 10. septembra 1999.

Správca konkurznej podstaty podľa pokynov súdu spracoval vyčíslenie nákladov, ktoré bolo potrebné vynaložiť v súvislosti so správou a speňažením založenej veci. Súd zistil, že správca vyčíslil len také náklady, ktoré považoval za nevyhnutné vynaložiť v súvislosti

so správou a speňažovaním predmetných vecí. Vzhľadom na to, že právo na vydanie výťažku oddelenému veriteľovi bolo uplatnené pred predložením a schválením konečnej správy, neboli zatiaľ schválené pohľadávky proti podstate a ich konkrétna výška a ani nebola určená odmena správcu, teda v danom štádiu konania súd nemal podklad na posúdenie, či správca konkurznej podstaty v skutočnosti zahrnul medzi náklady na správu a speňaženie založených vecí úplne všetky náklady, preto súd rozhodol o vyslovení súhlasu s vyplatením 80% správcom vypočítaného výťažku určeného oddelenému veriteľovi s poukazom na § 152 O.s.p.

Veriteľ č.X. podal proti opatreniu odvolanie. V odôvodnení odvolania uviedol, že konkurzné konanie začalo dňom podania návrhu na súd, teda za platnosti a účinnosti ZKV v znení novely č. 58/1996 Z.z. (od 1.3.1996 do 30.6.1996) v súvislosti so znením § 28 ZKV. Konkurzný veriteľ teda zdôrazňuje, že v konania začatých do 1. februára 1998 ZKV nepoznal odpočítateľné položky a priznával oddelenému veriteľovi právo na celý výťažok do výšky pohľadávky. Nesúhlasí s názorom súdu, že zákonom č. 12/1998 Z.z. nedošlo k zmene znenia § 28 ods. 2, ktorý v znení zákona č. 56/1996 Z.z. vyslovene priznáva oddelenému veriteľovi právo na celý výťažok do výšky pohľadávky, teda oddelený veriteľ má nárok na uspokojenie svojej pohľadávky bez odpočítateľných položiek. Taktiež v tejto súvislosti poukázal i na nesprávnosť výkladu novelizovaného ustanovenia § 28 v tom, že zníženie získaného výťažku o výdavky správcu umožňuje len právna úprava účinná od 1. augusta 2000. K zneniu ods. 1 § 70a až § 70e ZKV uviedol, že zákaz retroaktivity je vyjadrený tým, že každá novela sa vzťahuje len na konania začaté od jej účinnosti s výnimkou ustanovení v ods. 2, 3, pričom tvrdí, že výnimky neplatia bezvýhradne. K § 70a ods. 3 ZKV uviedol, že zníženie výťažku pre oddeleného veriteľa bude mať spätnú účinnosť len vtedy, ak by k speňaženiu došlo pred 1. februárom 1998, pričom v tomto prípade došlo k speňaženiu až 20. januára 2004. Taktiež namietol 20% zadržanie výťažku z oddeleného uspokojenia s tým, že § 28 ods. 4 ZKV v znení novely č. 238/2000 Z. z. nie je možné aplikovať na tento prípad. Navrhol napadnuté opatrenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti názoru súdu prvého stupňa vysloveného v opatrení napadnutom veriteľom por. č.X. a to v súvislosti s aplikáciou ZKV v znení novely č. 12/1998 Z. z. (§ 28) ako i čiastkové rozhodnutia o uspokojení tohto oddeleného veriteľa.

V konaní nebolo spochybnené, že konanie o vyhlásenie konkurzu začalo za účinnosti ZKV v znení zákona č. 58/1996 Z.z., ktoré nebolo do novely ZKV účinnej od 1. februára 1998 skončené.

Právna úprava znenia § 28 ods. 2 ZKV v znení zákona č. 58/1996 Z. z. a v znení zákona č. 12/1998 Z.z. je odlišná, pokiaľ ide o tzv. odpočítateľné položky, nakoľko podľa zákona č. 58/1996 Z.z. ust. § 28 ods. 2 neupravuje právo na odpočítanie nákladov správy, speňaženia, vydania výťažku a odmeny správcu, oproti úprave podľa zákona č. 12/1998 Z.z., ktorá právo na odpočet uvedených položiek priznáva. Sporný zostal výklad, ktorá z právnych úprav sa na predmetnú vec vzťahuje.

Odvolačný súd v prejednávanej veci prijal názor, že súd prvého stupňa nepochybil, keď sa pri rozhodovaní o uspokojení oddeleného veriteľa č.X., pokiaľ ide o odpočítateľné položky, riadil znením ustanovenia § 28 ods. 2 ZKV v znení novely č. 12/1998 Z.z. v spojení s § 70a ods. 3, podľa ktorého sa ustanovenia § 4a, § 4b ods. 1, § 15, § 16, § 28 ods. 2, § 66a, § 66b, § 66c, § 66d, § 66e a § 66f vzťahujú aj na konania uvedené v odseku 1, právne účinky úkonov, ktoré nastali skôr, zostávajú zachované. Nestotožnil sa teda s názorom odvolateľa vysloveným k tejto otázke v odvolaní.

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu vydania výťažku oddelenému veriteľovi do výšky 80%, ide o čiastkové rozhodnutie (§ 152 O.s.p.), ktoré nie je v rozpore s platným a účinným ZKV (§ 66e).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté opatrenie krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. januára 2008

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: